

Τὰ μετὰ τοῦ 1865

Τὸν Κουμουνδοῦρον πεσόντα τοῦ ὑπουργείου διὰ τὰ Σπο-
νεκικὰ, διεδέχθη ὁ Δεληγιώργης παραμείνας πρωθυπουργὸς
48 μόνον ὥρας καὶ μετ' αὐτὸν πάλιν ὁ Κουμουνδοῦρος, πα-
ραμείνας δύο ἐπίσης ἡμερονύκτια, καὶ μετ' αὐτὸν πάλιν ὁ
Δεληγιώργης πρωθυπουργὸς δέκα ἡμερῶν, ἕως οὔτου ἐνεκα-
τέστη τὸ ὑπουργεῖον Βούλγαρη, μετ' αὐτὸν Δεληγιώργην ἐπὶ
τῶν Ἐξωτερικῶν, ὅτε καὶ ἐξεργάγη ἡ κρητικὴ ἐπανάστασις.

Τὸ ὑπουργεῖον Βούλγαρη διεδέχθη τὸ 1867 τὸ Μέγα ὑ-
πουργεῖον Κουμουνδοῦρου, ἢ ἄλλως ὀνομασθὲν ὑπουργεῖον
δύων τῶν ἱκανοτήτων.

Εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἐκεῖνο ἐγένοντο καὶ οἱ γάμοι τοῦ βα-
σιλέως, μετ' οὗ ἐπανελθόντος διαφωνήσαντος τοῦ Κουμουν-
δοῦρου ἤλθεν εἰς τὰ πράγματα ὁ Βούλγαρης, λαβὼν καὶ
τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς καὶ ἀποκλείσας τὸν Κουμουν-
δοῦρον ἐν Ζαρνάτῃ.

Ὁ μετὰ τὸ Δεῖλεσι

καὶ κατὰ τὰ 1873 πολιτικὸς βίος τοῦ Κουμουνδοῦ-
ρου εἶναι γνωστὸς εἰς ὅλους· ἀρχηγὸς τοῦ πολυαριθμοτέ-
ρου πάντοτε κόμματος, ἀρχηγὸς ἐν τῇ κυβερνήσει ἢ ἀρχη-
γὸς ἐν τῇ ἀντιπολιτεύσει, κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν
συνέτριψε τὰ δύο κόμματα Ζαΐμη καὶ Βούλγαρη καὶ εἶχε
κυριώτερον ἢ μᾶλλον μοναδικὸν ἀντίπαλον τὸν Δεληγιώρ-
γην. Εἰς τὸ πλευρὸν πάντοτε τοῦ Βασιλέως, πλὴν τῶν
στηλιτικῶν, κατόρθωσε νὰ εἶναι ὁ βασιλικώτερος συνάμα ὁ-
μως καὶ ὁ δημοτικώτερος τῶν πολιτικῶν. Ἀπὸ τοῦ 1876
ἕως τοῦ 1882 αὐτὸς σχεδὸν ἐκυβέρνησεν τὴν Ἑλλάδα καὶ
κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ ἡ Ἑλλὰς πύξησε καθ' ἡμῖσι περι-
που ἑκατομμύριον νέων ἀδελφῶν.

Ὁ θάνατος

τὸν εὔρεν ἐν στιγμῇ κρίσεως, τὸν εὔρεν ὅχι μόνον ἀρχηγὸν
ἀντιπολιτεύσεως, ἀλλὰ δυνάμει πρωθυπουργόν. Εἶχε τὴν
εὐτυχίαν μετὰ τὴν σφοδρὰν ἀντιπολιτεύσειν, ἥτις ἐγεννήθη
κατ' αὐτοῦ, νὰ ἀποθάνῃ ἐν μέσῳ τῆς ἐθνικῆς ἀγάπης, ἥτις
καὶ τὸν προέμπει εἰς τὴν τελευταίαν κατοικίαν του, ἐ-
στεφανωμένον αὐτὴν τὴν ἀγάπην, τὸν πολυτιμώτερον στέ-
φανον παντὸς πολιτικοῦ.

ΒΟΥΛΗ

Παρασκευὴ—25 Φεβρουαρίου.

Ἐξὼ ἡ παραμένουσα ἐν τῷ δωματίῳ ἀντιπολιτεύσεις ἀ-
ποσύρεται, ψιθυρίζουσα μελαγχολικῶς : « Αὐριον εἰς τὰς δέ-
κα ! » Δὲν εἶνε συνωμωτῶν σύνθημα ἡ λέξις· θλιβερόν καὶ
ὑπέρτατον καθήκον θὰ συγκαλέσῃ ἐκεῖνην αὐριον εἰς τὰς
δέκα ἐν τῇ Βουλῇ· διότι αὐριον δὲν θὰ ὑπάρχῃ πλέον ἐν
τῇ ζωῇ ὁ πρὸ τόσου καιροῦ παλαιῶν πρὸς τὸν θάνατον ἐπι-
φανὴς πολιτικός.

Ἀλλὰ μέσα ἡ Βουλὴ συνεδριάζει· ἔχει ἀπαρτίαν ὅταν ἀ-
νεγνώσθῃ ὁ κατάλογος θὰ ᾔσαν 124· δὲν ἔχει ἀπαρτίαν· οἱ
βουλευταὶ εἶνε ἀραῖοι ἀραῖοι, ὡς αἱ ἰδέαι ἐν ταῖς κεφαλαῖς
τῶν πλείστων ἐξ αὐτῶν. Καὶ τελεῖται ἀβασία νομοσχεδίων,
κατὰ δεκάδας, κατὰ ἑκατοντάδας· παρίσταται δραματοῦρ-
γημένον τὸ ποίημα τοῦ Σουρῆ Νομοσχεδίων τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἄν εἴσθε νευρικοὶ, συνταράσσει τὰ νευρά σας ὁ ἀδιάκο-
πος παπατρέχας τῶν ἀρθρῶν, ὡς ἡ μουσικὴ τοῦ κῶνωπος

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 429)

— Νὰ σὰς πληρώσω πρῶτον τὸν λογαριασμὸν του.
— Πολὺ καλὰ.

Ὁ ξενοδόχος ἐκαθέσθη πρὸ τοῦ γραφείου του, ἤνοιξε βι-
βλίον καὶ ἔλαβεν ἐξ αὐτοῦ φύλλον χάρτου μετ' ἐντύπου προ-
μετωπίδος, ἔκαμε τὸν λογαριασμὸν καὶ τὸν ἐπαρουσίασε·
συνεποσούτο δὲ οὗτος εἰς διακόσια ἐξήκοντα φράγκα.

Ὁ Βλαιρὼ ἔθηκεν ἐπὶ τοῦ γραφείου δεκατέσσαρα εἰκοσά-
φραγκα, εἰπὼν μετὰ μεγαλαυχίας. — Καὶ ἓνα εἰκοσάφραγ-
κον εἰς τὸ παιδί. Ἢτε δὲ διπλώσας τὸν λογαριασμὸν ἔβα-
λεν αὐτὸν εἰς τὸν κόλπον του.

Ὁ ξενοδόχος ἔλαβε τὸ κλειδίον τοῦ γραμματοφυλακίου
ἐκ συρταρίου τοῦ γραφείου του, ἐφώνησεν ἓνα τῶν ὑπαλλή-
λων του καὶ ἀνέβη εἰς τὸ οἶκμα τοῦ Κορόλου Σεβρὺ, ὅπερ
συνέκειτο ἐκ τριῶν δωματίων.

— Τὸ δωματίον δὲν ἀνοίχθη ἔτι ἀφ' οὔτου ἀνεχώρησεν ὁ
κύριος Σεβρὺ, εἶπεν ὁ ξενοδόχος, καὶ ὅ,τι ἀνήκει εἰς τὸν κύ-
ριον καὶ εἰς τὴν κυρίαν εἶνε ἐδῶ ὅπως τὰ ἄφησαν.

— Δὲν ἀμφιβάλλω ποσῶ·, ἀπεκρίθη ὁ Βλαιρὼ.

Ἐν τῷ πρώτῳ δωματίῳ ὑπῆρχε μέγας δερμάτινος σάκ-
κος, πλήρης λινοστολῶν καὶ διαφόρων ἄλλων ἐνδυμάτων.
Ἐν τῷ δευτέρῳ, ἐνθα εὕρισκετο τὸ γραμματοφυλάκιον, δύο
σάκκοι τοῦ ταξειδίου ᾔσαν τεθειμένοι ἐπὶ τραπέζης, ὧν ὁ
μὲν ἦτο πλήρης διαφόρων κομμωτικῶν ἀντικειμένων, ὁ δ'
ἕτερος κενὸς, ὅστις ἀναμφιβόλως θὰ περιεῖχε τὰ ἐν τῷ
γραμματοφυλακίῳ ἐγκλεισθέντα ἔγγραφα. Ὁ ξενοδόχος ἤ-
νοιξε τὸ γραμματοφυλάκιον, πάραυτα δὲ οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ
Βλαιρὼ ἀπήστραψαν. Τὰ ἔγγραφα ᾔσαν συληθροισμένα εἰς
δύο δεσμίδας, ἐπιμελῶς σκεπασμένας διὰ φύλλων ἐκ περ-
γαμνῆς. Καὶ ὄντως, τὰ ἔγγραφα ταῦτα θὰ ᾔσαν σπου-
δαιότατα καὶ πολυτιμώτατα, διότι ὁ Βλαιρὼ εὕρισκετο ἐ-
κεῖ ἐπὶ μόνῳ τῷ σκοπῷ ὅπως τὰ λάβῃ ὑπὸ τὴν κατοχὴν
του.

Ἐντὸς ἐτέρας θυρίδος τοῦ γραμματοφυλακίου εὕρισκοντο
πολλὰ κυτία ἐμπεριέχοντα πολύτιμα κοσμήματα, ὡς φέρ'
εἰπεῖν βραχιόλια, περιλαίμια, ἐνώτια, δακτύλια καὶ τέλος
μεγαλοπρεπεῖς στέμματα ἐξ ἀδαμάντινων καὶ ρουβινίων. Ὑπὸ
τὰ ὄρματα τοῦ κυρίου του καὶ τοῦ Βλαιρὼ ὁ ὑπηρέτης τοῦ
ξενοδοχείου ἔθηκε τὰ χαρτιά καὶ τὰ κρτία ἐν τῷ ταξειδιω-
τικῷ σάκκῳ.

τόν ὕπνον σας. Ὁ Πρόεδρος ἐξόχως σήμερον ποῶρει ἐπὶ τῆς πολιτροῦν του· ἂν συλλέξωμεν ὅλα τὰ ἀντάρχει ἀντίρρησης; τὸ νομοσχέδιον ἐπεψηφίσθη, ἰδοὺ καὶ ὁ κ. Πρόεδρος ρήτωρ, πληρῶν μίαν διπλὴν ἢ τριπλὴν Ὄραν.

Ὁ Δουζίνας, παρακολουθῶν καὶ παρατηρῶν ἐν προσοχῇ, εἶνε ἡ εἰκὼν τῆς εὐσυνειδησίας· ὁ Παλαμίδης ἐπιλαμβάνεται τῆς εὐκαιρίας νὰ ἐγκαθιδρυθῇ ἐν τῇ θέσει τοῦ ἀπόντος Δεληγιάννη, ὁ Φιλάρτος μετὰ τὸ τεσσαρακοστὸν νομοσχέδιον, ἔχει τὴν ἀδιακρίσιαν νὰ ἐρωτήσῃ ἂν θὰ προχωρήσῃ καὶ μέχρι τοῦ 82ου. Αἱ θερμάστραι πλήρεις παγερὰς τέφρας, ὡς ἡ συνεδρίασις, καὶ μόναι ἀντιθέσεις τῆς κοινοβουλευτικῆς ἐκείνης πεζότητος, δροσραὶ τινες κεφαλαὶ κορασίων, προκύπτουσαι ἀπὸ τῶν θεωρειῶν, καὶ ὁ κ. Ἀχιλλεὺς Παράσχως, βηματίζων κατὰ μῆκος τοῦ ἐν τῇ αἵθουσῃ διαδρόμου.

Καὶ ἐξακολουθοῦν τὰ νομοσχέδια, τὰ νομοσχέδια.

Σάββατον—26 Φεβρουαρίου.

Ὡρα 10 Π. Μ.

Ἡ αἴθουσα πληροῦται· τὰ μέλη τῆς συμπολιτεύσεως καταλαμβάνουσι βαθμὴν τὰς θέσεις των, ἐνῷ ἡ ὄρανή ἀντιπολίτευσις σόσσωμος καὶ ἐν τῇ ἐπισημότητι τοῦ πένθους αὐτῆς εἰσέρχεται εἰς τὴν αἴθουσαν· ἀλλ' εἶνε προφανές, ὅτι τὸ πένθος δὲν κάμνει σήμερον διάκρισιν μεταξὺ τῶν δύο πτερυγῶν.

Ἐκ τῆς Κυβερνήσεως παρίσταται πρῶτον ὁ Τρικούπης, βραδύτατα καὶ ἐν συννοίᾳ βηματίζων, καὶ ὁ Λομβάρδος, οἱ δύο ἀρχαῖοι συνπομπροὶ τοῦ ἀποθανόντος· ἅμα δὲ εἰσελθόντα τὸν πρωθυπουργὸν παραλαμβάνουσιν οἱ κκ. Σωτηρόπουλος, Μαυρομιχάλης, καὶ Λύγερνός, μεθ' οὗ ἀποχωροῦσιν εἰς παρακείμενον δωματίον πρὸς εὐρυτέραν ἴσως συνεννόησιν.

Ἡ κενὴ παραμένουσα θέσις τοῦ ὀλοῦν ἀπελθόντος ἀρχηγοῦ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐπισπᾷ καὶ ἀκοντα τὰ βλέμματα μου διεγείρουσα θλιβεράς σκέψεις· ἡ χρεῖα ἐκείνη ἐγκλείει ἐκφραστικώτατα τόσον ἄλγος!

Μετὰ τετάρτου προσδοκίαν ἐπιφαινόμενος ὁ πρωθυπουργὸς καταλαμβάνει τὸ βῆμα, καὶ δι' ὀλίγων, ἀλλὰ σαφῶν καὶ περιεκτικῶν ὑποδηλοῖ τὸ καθήκον τῆς Βουλῆς πρὸς ἀπόδοσιν πάσης τιμῆς εἰς τὸν ἐπιφανῆ ἄνδρα, ὅστις διὰ τῆς Βουλῆς ἐφθασεν εἰς τὴν κατέχει θέσιν, καὶ τὴν πρόθυμον συνδρομὴν τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τέλεσιν ἐθνικῆς κηδείας δημοσίου δαπάνη.

Τοῦτον δὲ διαδεχθεὶς ὁ κ. Δεληγιάννης ἐν ὠχρότητι μορφῆς καὶ συγκινήσει, ἦτον ὑπέροχος, λέγει, ὁ ἄνθρωπος, οὐχὶ διὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ψήφων, τὰς ὁποῖους διέθετεν ἐν τῇ Βουλῇ, ἀλλὰ τὴν πολιτικὴν αὐτοῦ ἰκανότητα καὶ τὴν πρὸς τοὺς θεσμοὺς εὐλάβειαν, τὴν ὁποίαν καὶ οἱ ἀντιφρονούντες αὐτῷ ἀνομολογοῦσι. Καὶ ἂν ἡ Κυβέρνησις ἐδεικνύετο ὀλιγότερον πρόθυμος περὶ τὴν τέλεσιν τῶν ὀφειλομένων, πάλιν ἡ ἀντιπολίτευσις, ἥτις πρὸ πάντων τὸν θρηνεῖ, θὰ ἐμερίμνα περὶ αὐτῶν.

Ἀλλὰ τὴν ζωηρότεραν εἰκόνα λυπῆς παριστᾷ ὁ Ἀθανάσιος Πετ-μεζᾶς. Εὐχαριστεῖ τὸν πρόεδρον τῆς κυβερνήσεως διὰ τὰ αἰσθήματα, τὰ ὁποῖα ἐπέδειξε, καὶ διότι ἐν τῇ τοιαύτῃ ὥρᾳ δὲν ἐποίησατο διάκρισιν μεταξὺ συμπολιτεύσεως καὶ ἀντιπολιτεύσεως. Αἱ τελευταῖαι λέξεις του καταπνίγονται ὑπὸ τῶν δακρύων του.

Μετὰ συντόμου φράσεως, μόλις ἀκουόμενας, τοῦ κυρίου Μεσσηνέζης περὶ τοῦ ἀνδρός καὶ τῆς δημοσίου δαπάνη κηδείας, ὁ κ. Σωτηρόπουλος ἐξ ὀνόματος τῶν πολιτικῶν φίλων τοῦ Κομμουνδούρου εὐχαριστεῖ τοὺς προλαλήσαντας, θεωρῶν ὅτι ἀρκετὴ ἀμοιβὴ εἶνε διὰ τοὺς φίλους αὐτοῦ ἡ ἀναμολόγησις τῶν ἀρετῶν τοῦ μεγάλου ἀνδρός. Καὶ τελευ-

— Ἄν ἀγαπᾶτε, κύριε, εἶπε τότε ὁ ξενοδόχος, νὰ σᾶς στείλω εἰς τὴν κατοικίαν σας.

— Ὡ! δὲν θέλω νὰ σᾶς βάλω εἰς αὐτὸν τὸν κόπον· ἡ ἅμαξά μου περιμένει κάτω· ὑπάρχει θέσις πλησίον τοῦ ἀμαξηλάτου διὰ τὸ δέμα, τοὺς δὲ δύο σάκκους θὰ λάβω πλησίον μου.

— Μποροῦσα κ' ἐγὼ νὰ τὰ στείλω εἰς τὸν Κάρολον Σεβρύ.

— Βέβαια, μποροῦσατε ἀξιόλογα, καὶ κατ' ἀρχὰς ἐσκέφθην νὰ σᾶς ἐπιφορτίσω μετὰ τὴν ἀποστολὴν, ἀλλ' ἔπειτα ἐσκέφθην καὶ ἤρα μέσον διὰ νὰ περιέλθωσιν ἀσφαλῶς εἰς χεῖρας τοῦ φίλου.

Ὁ ξενοδόχος ὑποκλινάτο, μὴδὲν ἔχων πλέον ν' ἀντείπῃ. Ὁ ὑπὸν ἡγετὴς βοηθούμενος ὑπὸ τοῦ κυρίου του ἔλαβεν ἐπ' ὤμων τὸν σάκκον ἀκολουθούμενος ἐκ τοῦ σύνεγγυς ὑπὸ τοῦ Βλαϊρῶ, ὅστις ἔλαβεν εἰς χεῖρας τοὺς δύο σάκκους. Ἀμα κατῆλθον τὴν κλίμακα, ἐνεπνεύσθη ὁ ξενοδόχος μίαν ἰδέαν καὶ παρεκάλεσε τὸν Βλαϊρῶ νὰ εὐαρεστηθῇ ὅπως τὸν ἀκολουθήσῃ εἰς τὸ γραφεῖόν του.

— Μήπως ἐλησμονήσαμεν τίποτε; ἠρώτησεν ὁ ἐπιτήδειος ἀπαταιῶν, μειδιῶν ἐπιχαρίτως.

— Ναί, κύριε, μίαν διατύπωσιν.

— Ἄ! περὶ τίνος πρόκειται;

— Γιὰ νὰ μὴν ἔχω εὐθύνη, νὰ μοῦ δώσητε ἀπόδειξιν παραλαβῆς διὰ τὰ πράγματα ποῦ σᾶς ἔδωκα.

— Ἐννοεῖται, ἐννοεῖται, ἔχετε πολὺ δίκαιον.

Καὶ καθίσας πρὸ τοῦ γραφείου:

— Ὑπαγορεύσατέ με, παρακαλῶ.

Καὶ καθ' ὑπαγόρευσιν τοῦ ξενοδόχου ἔγραψε καὶ ὑπέγραψε τολμηρῶς: Θεόδωρος Λεμονάρ, ὀρυκτολόγος.

Μετὰ μίαν στιγμὴν ἡ ἅμαξα τοῦ Βλαϊρῶ ἀνεχώρει μετὰ μεγάλης ταχύτητος. Ἡ ἐπιχείρησις εἶχε τελειώσει.

— Καὶ τώρα, ἔλεγε μετὰ τὸν νοῦν του ὁ ἄθλιος κακοῦργος, σφίγγων δυνατὰ τὸν σάκκον, ὅστις περιεῖχε τὰ ἔγγραφα καὶ τὰ κοσμήματα, ἃς τρέχῃ νὰ γυρεύῃ ἡ ἀστυνομία εἰς τὰ Βόσγια, εἰς τὸ Παρίσι, ἔς τὸν Διάβολον ἀκόμη· αὐτὸ λέει ἡ καρδιά του. . . Οἱ πεθαμένοι δὲ μιλοῦνε. . . ὅσο γιὰ τὸ παιδί. . . καὶ αὐτὸ δὲν μιλάει.

Αἰφνιδίως, εἰς τὴν ῥύμην τῶν σκεψέων του, ὡς νὰ τοῦ ἔμεινε ἀκομὴ ὀλίγη συνείδησις, φωνὴ μυστηριώδης διέσχισε τὸ νευρικόν του σύστημα, ὡς νὰ τοῦ ἔλεγε:

— Οἱ νεκροὶ εὐρίσκουν ἐκδικητὴν!

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΛΟΓΟΥ

ταίος ο κ. *Μαυρομυχάλης* καθιστᾷ γνωστὸν ὅτι ἔνεκα τῶν ἐκτάκτων περιστάσεων, ἐν αἷς ἐτελέσθη ὁ θάνατος, ἔκτακτα μέτρα, τὸ πρῶτον ἤδη ἐν Ἑλλάδι εἰσαγόμενα, ληφθήσονται ὑπὸ τῆς Βουλῆς. Δὲν λέγει ποῖα ἔσονται τὰ μέτρα, ἀλλ' ὑπονοεῖται βεβαίως τὴν γεννημένην σκέψιν τῆς ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ ἐκθέσεως τοῦ νεκροῦ.

Ὁ *Τρικούπης* ἀγγέλλει τὴν ἐπὶ πενθήμερον διακοπὴν τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς, καὶ ὁ κ. *Πρόεδρος* τῆς Βουλῆς καθιστᾷ γνωστὸν, ὅτι ἐγκαίρως θέλει συγκαλέσει πάλιν τοὺς βουλευτὰς πρὸς ὀριστικὴν κανόνισιν τῶν τῆς κηδείας.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἡ κηδεία τοῦ Κουμουνδούρου ὀριστικῶς γενήσεται τὴν Τρίτην. Ὁ νεκρὸς κεῖται ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τῆς οἰκίας, ρεῦμα δὲ ἀτελεύτητον κόσμου ἐξ ὧν τῶν τάξεων συρρέουν εἰς τὸν πενθοκόσμητον οἶκον καὶ ἀσπάζονται. Ἡ ἰδέα τῆς καταθέσεως τοῦ νεκροῦ ἐν τῷ βουλευτηρίῳ ἐγκατελείφθη, τῆς σεβαστῆς χήρας ἀντιστάσης καὶ μὴ ἐννοούσης καὶ μέχρι τελευταίας στιγμῆς νὰ τὸν ἀποχωρισθῇ. Ἐπικηδεῖους ἐκφωνήσουσιν οἱ διαπρεπέστεροι τῶν παρ' ἡμῖν. Ἡρῆατο ἡ κατάθεσις τῶν στεφάνων. Πιστεύομεν, ὅτι οἱ συμπολιταί μας σήμερον θὰ λησμονήσωσι τὸ ποιὸν τῆς ἡμέρας.

Ἡ ΝΟΣΟΣ τοῦ ΓΛΑΔΣΤΩΝΟΣ

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Παρίσιος, 1 Μαρτίου 1883

Τὰ πολιτικὰ εἰς φαινομενικὴν γαλήνην. Ἡ ἀναθεώρησις

τοῦ Συντάγματος ἀπασχολεῖ ἤδη τὸν τύπον καὶ τὴν βουλὴν, ἥς μερίδες τινὲς ὡς ἡ Ριζοσπαστικὴ ἀριστερὰ καὶ μερὶς τῆς Δημοκρατικῆς ἑνώσεως ἐπιδιώκουσιν ἐκθύμως τὴν ἀναθεώρησιν ταύτην ἐπὶ τῇ ἐλπίδι τῆς καταργήσεως τοῦ θεσμοῦ τῆς Γερουσίας ἢ τοῦλάχιστον τοῦ περιορισμοῦ τῶν προνομίων τῆς· εἶναι ἀληθὲς ὅτι διὰ τὴν Βουλὴν ἡ Γερουσία εἶναι φοβερὸς φραγμὸς καὶ κώλυμα εἰς τὰς διαφόρους μεταρρυθμίσεις καὶ καινοτομίας ἃς αὕτη ὀρέγεται νὰ φέρῃ. Ἡ Γερουσία εἶναι τὸ κέντρον τῆς ἀντιδράσεως κατὰ τῆς δημοκρατίας ὑπὸ τὰ ἐμβλήματα τῆς ὁποίας παρουσιάζονται θερμοὶ ὀρλεανισταί, ὡς οἱ Ἀλλὸ, Μπιλλὼ, Σαίης, Βάδιγκτων, Ἰούλιος Σίμων καὶ πολλοὶ ἕτεροι. Ἡ Κυβέρνησις ὅμως ἥτις ἐπιθυμεῖ νὰ ἀποφύγῃ ἐπὶ τοῦ παρόντος πᾶσαν μετὰ τῆς Γερουσίας ῥῆξιν, ὑποστηρίζει τὴν ἐπ' ἀόριστον ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς περὶ ἀναθεωρήσεως προτάσεως τῶν Ἀνδριῆ καὶ Βαροδέ. Καθ' ἃ δὲ λέγεται καὶ ἐν τῇ κυβερνήσει ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου δὲν ὑπάρχει, ὁμοφωνία τοῦ Βαλδὲκ-Ρουσῶ, τοῦ Μαρτέν Φεγιέ, τοῦ Τιβωδὲν, ἐν ὑπουργικοῖς συμβουλίοις ἐπανειλημμένως ἀποφανθέντων ὑπὲρ τοῦ κατεπείγοντος τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς ἀναθεωρήσεως. Ἀλλὰ φαίνεται, ὅτι ἡ γνώμη τοῦ Ἰουλίου Φερρὺ, ἐπιμένοντος εἰς τὴν ἀναβολὴν ἐπεκράτησε καὶ τὸ ζήτημα τῆς ἀναθεωρήσεως παραπεμφθήσεται καὶ πάλιν εἰς τὰς ἑλληνικὰς καλῆνδας.

Ὁ **Γλάδστων** ἀνεχώρησε σήμερον ἐντεῦθεν. Ἡ ὑγεία του οὐδόλως ἐβελιτώθη ἐκ τῆς διμήνου ἐν Καννὲς διατριβῆς του· ψιθυρίζεται, ἀλλὰ τοῦτο δὲν δύναται τις νὰ βεβαιώσῃ κατηγορηματικῶς, ὅτι πάσχει ἀποφθηνικὴν παραλυσίαν, νόσον ὀφειλομένην εἰς τὴν ἐξάντλησιν, οὕτως εἶπεν, τοῦ νευρικοῦ συστήματός του, ἐκ τῶν διηνεκῶν καὶ ἐπανειλημμένων διεγέρσεων, ἃς φέρει ἐπίμοχος διανοητικὴ ἐργασία, συγκινήσεις σφοδραὶ, καὶ βίος ἐν γένει ἀφιερωθεὶς ἐλόκληρος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν μεγάλων τῆς Ἀγγλίας συμφερόντων. Ἡδὴ λέγεται ὅτι παρουσιάζει τὰ πρῶτα φαινόμενα

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΤΟ ΤΕΚΝΟΝ ΤΗΣ ΔΥΣΤΥΧΙΑΣ

Α'

Ο ΔΕΙΛΟΣ ΕΡΩΣ

Ἡραιότατη πρωῒα μιᾶς τῶν τελευταίων ἡμερῶν τοῦ ἰουνίου. Ὁ ἥλιος διέχεε τὸ ἡδυπαθὲς καὶ μαγικόν του φῶς, διέπειράδι τῶν ἀκτίνων του τὰ πράσινα φύλλα, καθιστῶν διὰ τῆς ἀνταυγείας του πρασινότερα τὴν χλόην, μαρμαίρουσαν ἀκόμη ἐκ τῆς ἀφθόνου νυκτερινῆς δρόσου.

Ἦτο ὁ καιρὸς τῆς ἐκκοπῆς τοῦ χόρτου. Χλιαρὰ αὔρα ἐσκόρπιζε τὰς εὐώδεις ὁσμάς τῶν θάμνων, τῆς χλόης καὶ τῶν παρακμαζόντων ἀνθέων. Εἰς τοὺς εὐρεῖς λειμῶνας ἡκτινοβόλουν παντοῦ τὰ δρέπανα, ἀντανακλῶντα καὶ ἐκσφενδονίζοντα μακρὰν τὰς ἡλιακὰς ἀκτίνας.

Ἐμπρὸς μὲν τῶν θεριστῶν ἡπλοῦτο, ὑψοῦτο ἡ πυκνὴ χλόη, διαποικιλλομένη ὑπὸ μυριοχρῶν ἀνθέων, καὶ ὅπισθεν πάλιν αὐτῶν διεγράφοντο συνεσφιγμέναι αἱ δέσμαι τῶν θερισμάτων. Γυναῖκες, ἄλλαι ἑγγαμοί, ἄλλαι κόραι, μὲ τὰ κοντὰ των ὑποχιτώνια, ὑφ' ἃ διεφαίνοντο αἱ ραβδωταὶ περικνημίδες, μεγάλοι ψάθινοι πῖλοι εὐρύγυροι, περιβεβλημένοι ταινίαν ροδόχρουν, πρασίνην ἢ κυανὴν, ἀνέκυπτον ἢ ἐκυπτον ἐπὶ τῆς χλόης, φέρουσαι τὰ δρέπανα καὶ τὰ δίκρανα.

Ὅλοι πλήρεις χαρᾶς καὶ ζωῆς, ἀνταλλάσσοντες ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν τὸν ἦχον τῶν δρεπάνων μὲ τοὺς ἤχους τῶν τραγούδιων των.

ὑπὸ θολίαν κλιματοσκεπῇ, ὅπου ἡ παρθένος ἄμπελος, ἡ κλιματίτις, τὸ εὐώδες αἰγόκλημα καὶ ὁ ἱσμός περιέπλεκον ἐν σφιγκτοῖς ἀγκαλισμοῖς τοὺς ἀνέρποντας κλάδους των, νεᾶνις κατημένη ἐν στάσει ἐπιχαρίτῳ καὶ τὴν κεφαλὴν ἔχουσα ἐλαφρῶς κεκλιμένην εἰργάζετο εἰς χειροτέχνημά τι.

Ἡ σκιάς ἦτο εἰς τὸ βάθος τοῦ κήπου· τετράγωνον γῆς χιλίων περίπου μέτρων περιεφράσσετο ὑπὸ πυκνῆς ἀκανθομήκτου φραγῆς. Ἡ εἴσοδος ἀπέναντι τῆς μικρᾶς, λευκῆς, κομψῆς οἰκίας, μὲ τὰ πράσινα παράθυρόφυλλα καὶ τὰ λευκὰ ἀνθοποιόκิลτα παραπετάσματα. Λόχμη ἦν ἐσχημάτιζον δάφναι, σφέδαμνοι, κρᾶναι ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς ὁποίας ὑψοῦντο λείρια περιστοιχίζε τὴν οἰκίαν.